

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010001
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Číž
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3713010001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. marca 2015 trestnej veci obžalovaného T. B. C. pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák., samosudcom JUDr. Miroslavom Čížom takto

rozhodol:

obžalovaný T. B. C. nar. X.X.XXXX v O. K., trvale bytom O. E. XX, adresa na doručovanie písomností O. E. XX, okres O. K., J.

sa

podľa § 285 písm. b) Tr. por. sa obžalovaný spod obžaloby pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak,

že

ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti C. v čase spáchania skutku so sídlom O. E. č. XXX, O. K., IČO: XX XXX XXX podal dňa 31.3.2006 Daňovému úradu Považská Bystrica, Považská Bystrica, Centrum 2408/43, dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie štvrtého štvrťroku 2005, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť v sume 127.308,- Sk, t.j. 4.225,85 Eur, pričom si v účtovníctve uplatnil odpočítanie dane zo zdaniteľného plnenia deklarujúceho faktúrou č. XX/XXXX, zo dňa 20.10.2005 vystavenej spoločnosťou F. O. K., IČO: XX XXX XXX pre odberateľa spoločnosť C. predmetom ktorého bola konštrukcia a dodávka formy na lisovanie plastickej hmoty pre výrobu tlačidlového spínača pre vstrekolis Arburg 221U v celkovej fakturovanej sume 719.950,- Sk, t.j. 23.897,96 Eur s 19 % daňou z pridanej hodnoty vo výške 114.950,- Sk, t.j. 3.815,64 Eur, pričom reálne k predmetnému zdaniteľnému plneniu nedošlo, čím znížil daň z pridanej hodnoty o sumu 3.815,64 Eur,

oslobodzuje,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor v C. podal na obžalovaného obžalobu pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 23.4.2013, sp. zn. 2T/1/2013-359, bol obžalovaný podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodený, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Na základe odvolania prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením, zo dňa 10.4.2014, sp. zn. 23To/100/2013-377 uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukazuje, že prvostupňový súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo vyústilo do nesprávnych právnych záverov. Nebolo totiž bez pochybnosti preukázané, že obžalovaný riadne kúpil, prevzal a zaplatil za vstrekolis práve od spoločnosti F. výpovede svedka Z. J., ktorý sa zúčastnil v poslednej fáze predaja tovaru vyplynulo, že tento prebral od obžalovaného peniaze v hotovosti a odovzdal mu predmetný vstrekolis, ktorý však nevedel ani popísať, čo vzbudzuje pochybnosť. Rovnako pochybnosť vzbudzuje aj suma, ktorá mala byť vyplatená v hotovosti 719.950,- Sk. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa dokladov spoločnosť F. mala nadobudnúť vstrekolis od spoločnosti K. pričom z popísaného priebehu predaja je zrejmé, že takýto tovar nikdy nemala. Predmetom obžaloby nie je skutočnosť, že by spoločnosť C. - obžalovaný nevlastnil vstrekolis, ale predmetom obžaloby je faktúra č. 196/2005 zo dňa 20.10.2005, teda či obžalovaný formou na listovanie pre výrobu tlačidlového spínača pre vstrekolis Arburg 221U nadobudol legálne. Predmetná faktúra mala byť vystavená spoločnosťou B. pričom zástupcovia spoločnosti B. a splnomocnený zástupca A. M. uviedli, že faktúru nevstavovali. Z uvedeného je zrejmé, že spoločnosť F., nemohla spoločnosti C. obžalovanému prediť vstrekolis, pretože takýto tovar nevlastnila a nekúpila ho od spoločnosti B. tak ako je to uvedené na fiktívnych faktúrach a reálne ani nevykonávala obchodnú činnosť.

Prvostupňový súd vychádzajúc zo záverov uznesenia krajského súdu v podstate vykonal nové hlavné pojednávanie. Znovu vypočul obžalovaného, svedkov J., C., T. B. Z., B. C., T. B. C., oboznámil sa s odbornými vyjadreniami a na základe ostatného dôkazného materiálu a zistil, že skutok, nie je trestným činom.

Obžalovaný od samého začiatku trestného stíhania, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, nepriznal, resp. poprel, že by sa dopustil trestnej činnosti. V priebehu celého konania uvádzal, že od spoločnosti F., riadne kúpil vstrekolis Arburg 221U. Kúpnu sumu riadne zaplatil, bola mu vystavená riadna faktúra, predmet kúpy riadne prevzal od svedka J., faktúra bola riadne zaúčtovaná a riadne si splnil svoje daňové povinnosti. Predmetný stroj doposiaľ riadne užíva. O tom, že faktúra mala byť len fiktívna sa nemal ako dozvedieť a v konečnom dôsledku nie je jeho povinnosť skúmať odkiaľ predávajúci vstrekolis zabezpečil. V rámci obchodnoprávneho vzťahu bol len so spoločnosťou F. a teda so žiadnym iným subjektom. Tak isto mu žiadna norma, ani predpis neprikazuje, aby preveroval odkiaľ druhá strana predmet kúpy získala. Tovar spĺňal všetky jeho požiadavky, preto ho kúpil. Pokiaľ ide o cenu, táto bola primeraná, nakoľko mal prehľad o cenách za takýto tovar. V žiadnom prípade sa necíti byť vinný zo spáchania trestnej činnosti.

Svedok J. v podstate zotrval na svojej výpovedi z predchádzajúceho hlavného pojednania a túto doplnil v tom smere, že nebol účastníkom dohody, kde sa mali obžalovaný a svedok C. dohodnúť na kúpe, resp. predaji uvedeného vstrekolisu, nakoľko C. bol často práceneschopný. V danom prípade mu udelil generálnu plnú moc na odovzdanie a prevzatie peňazí za uvedený vstrekolis. Tento bol dodaný jemu neznámou osobou a následne sa dohodol s obžalovaným, aby si prišiel prevziať uvedený vstrekolis. Z. obžalovanému riadne odovzdal, dal mu faktúru, ktorá bola už pripravená, riadne prevzal peniaze, vstrekolis mu riadne odovzdal aj s faktúrou, pričom mu ho pomohol aj naložiť do auta. Odkiaľ C. zadovážil vstrekolis nevedel. Tento riadne popísal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že je zhodný s tým, ktorý obžalovanému odovzdal.

A. T. B. Z., pracovníčka daňového úradu, vo svojej výpovedi uviedla, že pri daňovej kontrole v spoločnosti U., neboli zaúčtované doklady, ktoré by dokazovali, že túto formu (vstrekolis) spoločnosť nakúpila alebo vyrobila a neevidovala ju ani v inventúre tovaru. V účtovníctve bola zaevidovaná iba odberateľská faktúra týkajúca sa predaja vstrekolisu. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potom dodávateľská faktúra neopodstatnená a teda obžalovaný, resp. spoločnosť C. nepreukázala jej dodanie spoločnosťou F. žiadnym dôkazom, len prijatou faktúrou a dokladom o zaplatení. Bolo povinnosťou obžalovaného zabezpečiť ďalší doklad, resp. preukázať ďalší spôsob, že tovar kúpil spoločnosť F.

A. C. v podstate zotrval na svojej výpovedi a pokiaľ ide o konečnú fázu obchodu, túto realizoval svedok J., na základe jeho poverenia. Pokiaľ ide o skutočnosť, aby sa vyjadril odkiaľ stroj zadovážil, k tomuto uviedol, že v žiadnom prípade by to obžalovanému nepovedal.

Svedok T. C., zástupca spoločnosti B. oprel, že by dodal spoločnosti F. vstrekolis.

Pokiaľ ide o ostatné prečítané svedecké výpovede, tieto sa skutku dotýkajú len okrajovo, resp. nemajú zásadný vplyv na ustálenie skutočného stavu.

Z prečítaných listinných dôkazov boli potvrdené skutočnosti uvedené vyššie.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie, ktoré súd vykonal znova, pričom došlo aj k objasneniu nových skutočností, ktoré súdu neboli známe pri pôvodnom rozhodovaní. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie, jeho doplnenie, závery uznesenia odvolacieho súdu potom súd dospel k záveru, že skutok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný nie je trestným činom. Zavinenie obžalovaného podľa prokurátora spočívalo v tom, že si uplatnil odpočítanie dane zo zdaniteľného plnenia dokladujúceho faktúrou č. 96/2005, zo dňa 20.10.2005, vystavenej spoločnosťou F. edmetom ktorého bol vstrekolis, pričom reálne k predmetnému zdaniteľnému plneniu určite nedošlo. Ďalej poukazoval na to, že obžalovaný nemohol predmetný vstrekolis kúpiť od spoločnosti F., nakoľko uvedená spoločnosť takýto stroj nikdy nevlastnila a teda ho nemohla ani obžalovanému prediť, pričom v konečnom dôsledku nebolo preukázané, že by takýto stroj kúpila od spoločnosti B. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané jednak výpoveďou obžalovaného, svedka J. a nepriamo aj svedka C., faktúrou za dodaný vstrekolis, že vstrekolis riadne existoval čase kúpy. V tom smere je nepochybné, že vstrekolis v čase kúpy reálne existoval a existuje doposiaľ. Obžalovaný riadne kúpil uvedený vstrekolis, bola mu dodaná faktúra, vyplatil kúpnu cenu, svedok J. mu stroj riadne odovzdal, obžalovaný stroj riadne zaevidoval do účtovníctva a splnil si daňové povinnosti. V tomto smere súd nemal žiadne pochybnosti a ani zo strany daňového subjektu neboli zistené žiadne pochybnosti. Pokiaľ by mal obžalovaný porušiť svoje povinnosti, resp. jeho zavinenie spočívajúc v tom, že daňový subjekt pri daňovej kontrole zistí pochybenie pri prevode stroja zo strany K. a následne neuznánie danej faktúry v tejto súvislosti, musí súd konštatovať, že obžalovaný bol v obchodnoprávnom vzťahu s U. SK, s.r.o., s ktorou spoločnosťou sa dohodol na kúpe uvedeného stroja, teda ide o dvojstranný právny vzťah a v žiadnom prípade nie je možné do neho spájať vzťah medzi F. Obžalovaný bol s realizáciou obchodu spokojný, predmet kúpy spĺňal jeho požiadavky, čo sa týka parametrov stroja ako aj ceny. Pokiaľ prokurátor poukazuje na ceny na trhu, ide o absolútne nereálnu skutočnosť, nakoľko platia zásady trhového mechanizmu a nikomu nemožno vyčítať, že pokiaľ obchod realizoval legálne, je vecou predávajúceho a kupujúceho na akej cene sa dohodnú. Túto skutočnosť súd vôbec nebral v úvahu. Pokiaľ podľa svedkyne T. Z., že obžalovaný porušil zákon o dani z pridanej hodnoty, že obžalovaný si mal preveriť aj pôvod predaja v spoločnosti F., tak s týmto sa súd nemôže v žiadnom prípade stotožniť. Je zrejmé, že spoločnosť F. evidovala len odberateľskú faktúru, ale nie aj faktúru, ktorou by F. preukázala pôvod stroja. Táto skutočnosť nemá s obžalovaným nič spoločné a obžalovanému žiadny predpis nestanovuje, že túto povinnosť má. Na okraj tejto skutočnosti musí súd konštatovať, že kupujúci nemá právo zasahovať do účtovníctva predávajúceho, čo by bolo aj v rozpore s právnymi predpismi. To akým spôsobom F. nadobudla vstrekolis obžalovaného nemalo čo zaujímať, pokiaľ spĺňal jeho požiadavky. Pokiaľ nebolo preukázané odkiaľ F. stroj zadovážila, nemožno to v žiadnom prípade dávať za vinu obžalovanému. Aj v prípade, že by obžalovaný mal záujem túto skutočnosť zistiť, svedok C. by mu túto skutočnosť v žiadnom prípade neuviedol. V konečnom dôsledku

pre to vzťah medzi F. z pohľadu viny obžalovaného je nepodstatný. V tejto súvislosti si je súd vedomý skutočnosti, že podľa uznesenia odvolacieho súdu predmetom obžaloby je skutočnosť, teda faktúra č. XX/XXXX, zo dňa 20.10.2005 teda, či obžalovaný formu na lisovanie, resp. vstrekolis nadobudol legálne v tejto súvislosti bolo poukázané to, že svedok J. nevedel popísať tento stroj, resp. cenu stroja. V tomto smere súd poukazuje na to, že tomto smere nastala podstatná zmena tom, že svedok popísal presne predmet kúpy. Pokiaľ ide o cenu k tejto sa súd zmienil vyššie.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, s prihliadnutím na to, že bolo v podstate vykonané nové hlavné pojednávanie, s prihliadnutím na závery odvolacieho súdu, viaanosťou právnym názorom odvolacieho súdu musí súd konštatovať, že došlo k podstatným zmenám vo vykonaných dôkazoch, resp. boli odstránené nejasnosti v dokazovaní, ktoré potom viedli súd k záveru, ktorý uviedol vyššie, teda došlo ku zmene v skutkových zisteniach. Z takto vykonaného dokazovania nebola preukázaná vina obžalovaného, resp. nebolo preukázané, že by obžalovaný naplnil znaky zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. teda, že vo väčšom skrátil daň, nakoľko ku žiadnemu skráteniu dane nedošlo. Obžalovaný riadne kúpil vstrekolis, zaplatil riadne kúpnu cenu, stroj zaevidoval, splnil si daňové povinnosti, mal riadne vystavenú faktúru, čo je riadny doklad, resp. ide o daňový podklad. Iný vzťah ako vzťah medzi obžalovaným a F. nemožno brať úvahu a tu súd nezistil žiadne porušenia. Pokiaľ ide o vzťah F. s iným subjektom, toto súd považoval za bezpredmetné z pohľadu zavinenia obžalovaného a preto ho spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokolvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).